

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В БОРотьБІ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ

УДК 341.1/8

БУДЗ О. В.,

студентка
Інституту міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

КАЗАНСЬКА А. В.,

студентка
Інституту міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

КОРИНЕВИЧ А. О.,

кандидат юридичних наук, асистент Інституту міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

СУЧАСНЕ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В БОРотьБІ З ПІРАТСТВОМ

Анотація. У статті досліджуються актуальні проблеми міжнародно-правового співробітництва в боротьбі з піратством та шляхи їх вирішення. Розглядаються міжнародно-правові засоби боротьби з піратством у межах міжнародних організацій, досліджується феномен піратства в різних регіонах світу.

Ключові слова: піратство, боротьба з піратством, правовий режим піратів, універсальна юрисдикція.

Постановка проблеми. Розглядаючи розвиток міжнародного права на початку ХХІ століття, слід зазначити, що проблема піратства є достатньо складною та потребує аналізу не лише через її пізнавальний інтерес, а й через потребу в ефективному її урегулюванні. Ця проблема встигла при-

вернути увагу як окремих країн чи регіонів, яких піратство торкається на-самперед (тобто регіонів, у яких пірати ведуть активні дії, і країн, чії судна, вантаж та екіпаж потрапляють у полон до «морських злодіїв»), так і всієї міжнародної спільноти.

Останнім часом піратство пожвавилось, переросло в міжнародний тероризм, що не може не викликати занепокоєння, оскільки з'явилася явна загроза міжнародним морським перевезенням, що негативно впливає на економіку країн. Одночасно з економічними проблемами постала загроза безпеці життя людей, які знаходяться на борту суден.

Піратство – один із найдавніших феноменів у міжнародному праві. Уперше своє міжнародно-правове закріплення цей феномен отримав у 1982 р. в Конвенції ООН із морського права, у якій у статті 101 зазначається, що піратство – це будь-який неправомірний акт насилля, затримання або будь-який грабіж, що здійснюється з приватною метою екіпажем чи пасажиром будь-якого приватного судна проти будь-якого судна, особи або майна на борту судна.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Незважаючи на актуальність зазначеної проблеми, у юридичній науці питанню міжнародно-правового співробітництва в боротьбі з піратством приділяється недостатньо уваги.

Метою статті є окреслення актуальних проблем у боротьбі з піратством та аналіз міжнародно-правових засобів протидії цьому злочину, ознайомлення з досвідом роботи міжнародних організацій у боротьбі з піратством та аналіз чинних нормативно-правових актів із боротьби із цим злочинном.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні основними зонами активності морських піратів є Гвінейська та Аденська затоки, Малаккська й Сінгапурська протоки, а також Південно-Китайське море. Діям піратів сприяє низка факторів, як внутрішніх, так і зовнішніх. До внутрішніх факторів слід віднести політичну нестабільність у країнах, прилеглих до узбережжя зазначених акваторій, відсутність контролю з боку тутешньої влади, економічну чи соціальну кризу в країні, наявність численних зручних приулків на березі, інтенсивне судноплавство в цих районах. До зовнішніх факторів слід віднести відсутність чіткої й ефективної нормативно-правової бази щодо оборони суден від збройних нападів, розбіжності в методах протидії піратству на міжнародному й національному рівнях, відсутність чіткої ідентифікації суб'єктів, які в кожному конкретному випадку повинні відвертати напад піратів чи боротися з його наслідками, недостатньо ефективну роботу міжнародних організацій, метою яких є безпека судноплавства у водах Світового океану.

Боротьба з морським піратством украй ускладнюється низкою причин юридичного характеру.

По-перше, не зрозуміло, у чій юрисдикції знаходяться пірати, захоплені в нейтральних водах. Якщо середньовічних піратів, які не мали каперського патенту, вішали на реях, то сучасних піратів, особливо якщо вони встигли викинути зброю за борт, або просто відпускають, або переда-

ють владі їх країни-громадянства, у якій вони, як правило, відразу опиняються на волі. Найяскравішим прикладом такої практики є Сомалі.

По-друге, дуже часто незрозумілою є юрисдикція захоплених піратами суден. Сучасне торгове судноплавство, мабуть, є найбільш інтернаціоналізованим серед усіх галузей світової економіки. Судна, як правило, ходять під зручними прапорами (Панами, Ліберії, Монголії, Камбоджі тощо), їх команди майже завжди складаються з представників декількох країн. Тому досить часто буває незрозуміло, хто саме повинен захищати кожне конкретне судно.

Основними світовими організаціями, однією із цілей яких є протидія піратству, є Міжнародна морська організація (далі – ІМО) та Міжнародне морське бюро, Регіональний форум країн Асоціації країн Південно-Східної Азії, Симпозіум військово-морських країн західної частини Тихого океану, Симпозіум країн Південно-Китайського моря тощо [2]. За останні роки все-таки зроблено чимало в міжнародній боротьбі й багатосторонніх діях у боротьбі з піратством.

Поштовхом для посилення активності дій стало поширення актів піратства біля берегів Сомалі. Різні ініціативи було розроблено з метою протидії піратству та збройному розбою на морі. Особливе місце серед таких ініціатив належить саме ІМО. У межах ІМО в 2011 р. було прийнято план протидії, що включає в себе такі цілі: збільшити тиск на політичному рівні, щоб домогтися звільнення всіх заручників, які утримуються піратами; переглянути й удосконалити керівні принципи ІМО для моряків; сприяти дотриманню суднами профілактичних та оборонних заходів; сприяти антипіратській координації й співпраці між державами, регіонами та організаціями; надавати допомогу в ході посттравматичного періоду для людей, які зазнали нападу піратів чи були захоплені ними, а також для їх сімей [3].

Однією з основних відповідей на зростання актів піратства є розробка галузевими організаціями конкретних рекомендацій, що включають превентивні й оборонні дії, так звані заходи захисту корабля. Такі міри включають у себе додаткові заходи спостереження й пильності під час несення вахти, побудову захисних бар'єрів на вразливих точках доступу судна, використання водометів і брандспойтів, використання озброєної чи неозброєної охорони морської безпеки, а також використання сигналізації та камер спостереження [4].

Для подолання піратства країни співпрацюють як на міжнародному, так і на регіональному рівні, застосовуючи для цього різні засоби. Одним із таких є Кодекс поведінки Джибуті.

Цей кодекс стосується припинення піратства та збройного розбою проти суден у західній частині Індійського океану, Аденської затоки й Червоного моря. Його було прийнято 29 січня 2009 р. на субрегіональній нараді з безпеки на морі, піратства й озброєного розбою в цьому ж районі [5].

З метою забезпечення ефективного та своєчасного здійснення Кодексу поведінки Джибуті в квітні 2010 р. було створено Відділ реалізації

багатонаціонального проекту (PIU) та розроблено детальний план реалізації. Цей план фінансується переважно за рахунок Тростового Фонду Кодексу поведінки Джибуті (DCSTF), створеного у вересні 2009 р. у відповідь на пропозицію фінансування з Японії. Багато інших країн також зробили свій внесок до згаданого фонду, у тому числі Данія, Франція, Маршаллові острови, Нідерланди, Норвегія, Республіка Корея та Саудівська Аравія [6].

Ще одним досить дієвим способом боротьби з піратством стало створення в Нью-Йорку 14 січня 2009 р. згідно з Резолюцією Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй контактної групи з боротьби з піратством біля берегів Сомалі (далі – CGPCS). Цей міжнародний форум об'єднує країни, організації та промислові групи, зацікавлені в боротьбі з піратством, у яких суб'єкти міжнародного права можуть брати участь у роботі форуму або в роботі його 5 робочих груп як спостерігачі. Кожна робоча група відповідає за певний аспект. Робоча група 1 під головуванням Сполученого Королівства спрямована на формування сил, оперативної координації та зміцнення потенціалу. Робоча група 2 – це правовий форум CGPCS під головуванням Данії, що фокусується на судових механізмах для стримування піратства. Робоча група 3 під головуванням Республіки Корея відповідає безпосередньо за морську боротьбу з піратством і пом'якшенням їх наслідків, працює в тісній співпраці із судноплавною промисловістю з метою підвищення обізнаності та покращення можливостей. Робоча група 4 під головуванням Єгипту відповідає за підвищення обізнаності про небезпеки, пов'язані з піратством, і виділяє кращі засоби щодо викорінення цієї злочинної діяльності. Вона використовує різні засоби комунікації й освіти для інформування громадськості в Сомалі, у регіоні та в усьому світі про небезпеки, які несе піратство. Робоча група 5 під головуванням Італії відповідає за руйнування піратської мережі на березі, фокусується на незаконних фінансових потоках, пов'язаних із піратством у цілях підризу піратського підприємства на березі [7].

Слід також згадати про Тростовий фонд для підтримки ініціатив держав у боротьбі з піратством біля берегів Сомалі. Фонд було створено в січні 2010 р. Його метою є допомога в покритті витрат, пов'язаних із переслідуванням підозрюваних у піратстві, а також інших заходів, пов'язаних із реалізацією цілей CGPCS у боротьбі з піратством в усіх її аспектах. Фонд фінансував ініціативи різних підрозділів ООН, у тому числі ІМО, ФАО, ПРООН та ЮНОДК.

З моменту його створення в 2010 р. Тростовий фонд отримав внесків від держав-членів і морської промисловості в розмірі близько 20 млн дол. За допомогою цього центру було профінансовано 31 проект на загальну суму в 17 млн дол., метою яких було переслідування й затримання піратів у Кенії, Маврикії, Сейшельських Островах, Сомалі та Об'єднаній Республіці Танзанія. Заснування фонду було схвалено Радою Безпеки ООН у резолюції 1918 від 27 квітня 2010 р. [8].

Відділення Організації Об'єднаних Націй у Сомалі (далі – UNPOS), засноване Генеральним секретарем ООН 15 квітня 1995 р., було створено для допомоги Генеральному секретарю ООН у встановленні миру й примирення в Сомалі. Спеціальний представник забезпечує періодичні брифінги для Генерального секретаря ООН, письмові доповіді для Ради Безпеки.

Завдання UNPOS, пов'язані з піратством та його викоріненням у регіоні Сомалі, полягають у наданні допомоги регіональним органам влади в створенні системи управління, верховенства закону та поліцейського контролю в районах, у яких на суші відбувається діяльність, пов'язана з піратством, підтримці створення національних промислів і портової діяльності, у тому числі якомога швидшого окреслення морських просторів Сомалі відповідно до Конвенції, наданні допомоги в здійсненні Кодексу поведінки Джибуті, Регіонального плану дій, регіональної оцінки потреб CGPCS, ефективній координації боротьби з піратством та наданні допомоги в створенні спеціалізованого суду (трибуналу) Сомалі [9].

Програма підтримки заручників реалізується за підтримки UNPOS та UNODC (United Nations Office on Drugs and Crime). Програму було затверджено в листопаді 2011 р. Трастовим фондом для підтримки ініціатив держав у боротьбі з піратством біля берегів Сомалі. Його мета полягає у вирішенні гуманітарних проблем, з якими стикаються заручники піратів, для надання їм медичної допомоги, житла, їжі, одягу й побутових предметів під час операцій звільнення, а також для надання їм допомоги у швидкому поверненні додому. Для того щоб зберегти дані заручників, а також їх свідчення й отриманий досвід, ця програма є ініціатором проекту щодо збору всіх даних для розроблення найкращого шляху допомоги постраждалим особам. У цьому контексті Інтерпол розробив проект підбиття підсумків звільнених заручників у підтримку досліджень, які приведуть до судового переслідування підозрюваних піратів [10].

Останнім часом зростає піратство в інших регіонах Африки, а саме біля берегів Західної та Центральної Африки. Саме тому в 2013 р. міжнародною спільнотою було розроблено Кодекс поведінки щодо припинення піратства, збройного розбою проти суден і незаконної морської діяльності в Західній і Центральній Африці.

Новий Кодекс поведінки створений після Кодексу поведінки Джибуті та містить у собі багато його елементів. Його підписанти зобов'язалися співпрацювати максимально можливою мірою з метою попередження й припинення піратства та збройного розбою проти суден, транснаціональної організованої злочинності в морській галузі, морського тероризму, незаконного, незареєстрованого й нерегульованого рибного промислу та інших незаконних дій на морі [11].

Останнім регіоном, у якому на сьогодні ведеться запекла боротьба з піратством, є Південно-Східна Азія. До істотного зростання кількості актів піратства біля берегів Сомалі регіон Південно-Східної Азії, зокрема, був відомим як «гаряча точка» піратства. Тому Міжнародне морське бюро створило

Регіональний центр із боротьби з піратством, що розташовується в столиці Малайзії Куала-Лумпур. Згодом його було перейменовано на Аналітичний центр із проблеми піратства, який займається пошуком зниклих суден, збором інформації про піратів у глобальних масштабах, сповіщенням суден про напади та наданням допомоги постраждалим екіпажам [12].

Першу міжурядову регіональну угоду щодо боротьби з піратством в Азії, а саме Регіональна угода про співробітництво в боротьбі з піратством і збройним розбоєм проти суден в Азії (далі – ReCAAP), було прийнято 11 листопада 2004 р. Вона набула чинності 4 вересня 2006 р. [13].

Відповідно до ReCAAP договірні держави зобов'язані запобігати та припиняти піратство й озброєний розбій проти суден максимально можливою мірою, заарештовувати піратів або осіб, які вчинили збройний розбій проти судна, конфісковувати кораблі чи літаки, що використовувалися в цілях вчинення піратства або збройного розбою проти суден, конфісковувати кораблі й літаки, захоплені піратами, конфісковувати майно на борту таких суден, визволяти судна та осіб, які зазнали нападу [14].

Згідно з угодою 29 листопада 2006 р. також було засновано Центр обміну інформацією (ReCAAP ISC). До функцій ISC належать такі: оперативне поширення інформації, що стосується випадків піратства й озброєного розбою проти суден із переліку договірних держав; збір та аналіз інформації про піратства й озброєні розбої проти суден; підготовка та поширення статистичних даних із метою сприяння кращому розумінню ситуації в Азії. ISC також повинен повідомляти договірні держави, якщо є достатні підстави вважати, що існує безпосередня загроза інцидентів піратства або збройного розбою проти суден [13].

Слід згадати також, що держави здійснюють щодо піратів «універсальну» юрисдикцію, що надає державі можливість реалізувати своє право, наприклад, для припинення злочину та притягнення до відповідальності за його скоєння, за межами власної території навіть у тому випадку, коли таке правопорушення не стосується її громадян і безпосередньо не зачіпає її життєво важливі інтереси. Для встановлення універсальної юрисдикції, з огляду на її виключний характер, як правило, необхідно підписати міжнародний договір. Класичним прикладом універсальної юрисдикції є право держав притягувати до кримінальної відповідальності осіб, винних у скоєнні злочинів піратства, навіть за умови, коли такі злочини мають місце у відкритому морі.

Піратство нині кваліфікується як «кандидат у злочини». Саме ця його характеристика привела до формування принципу універсальної юрисдикції, що фактично є розширенням державної юрисдикції. Формування такого підходу до відповідальності за піратство мало за меті гарантувати найбільш ефективну боротьбу із цим міжнародним лихом, адже надало право будь-якій державі притягнути особу, винну в скоєнні піратства, до кримінальної відповідальності за своїм правом.

На сьогодні діють військово-морські операції різних організацій, таких як ЄС, НАТО чи Інтерпол. Проте першою практичною дією міжнарод-

ного співтовариства в протидії піратству стала саме операція ЄС, що має назву «Аталанта» (EU NAVFOR Atalanta). Операцію «Аталанта» було розпочато в грудні 2008 р. Вона отримала 100-відсотковий успіх у забезпеченні захисту суден WFP та AMISOM, забезпечила захист інших вразливих суден у зоні високого ризику, передавала підозрюваних у піратстві компетентним органам із метою привернення їх до відповідальності й засудження в результаті тісної співпраці з регіональними органами влади Республіки Сейшельські Острови, Маврикію та Кенії. Також EU NAVFOR провів та підтримав численні аварійно-рятувальні місії в цьому районі, допомагаючи місцевим, регіональним і міжнародним торговельним та риболовним суднам, що зазнали лиха [15].

Операція «Аталанта» продовжена вже вдруге Радою ЄС від 21 листопада 2014 р. до грудня 2016 р. [16].

Окрім ЄС, активну діяльність у протидії піратству також веде НАТО. З 2008 р. Організація Північноатлантичного договору сприяє міжнародним зусиллям у боротьбі з піратством в Аденській затоці та біля Африканського Рогу за допомогою військово-морської операції «Океанський щит», що базується на досвіді, отриманому в ході попередніх антипіратських місій НАТО: «Еллайд провайдер» (жовтень – грудень 2008 р.) та «Еллайд протектор» (березень – серпень 2009 р.). Операцію «Океанський щит», як і «Аталанту», продовжено до грудня 2016 р., що свідчить про її загалом позитивні результати, хоча піратство повністю викоренити ще не вдається [17].

У межах цієї організації працює Центр судноплавства НАТО (NSC), що забезпечує точку обміну інформацією щодо торговельного судноплавства між військовим командуванням НАТО та міжнародним співтовариством транспортування, передаючи потенційні ризики й можливі перешкоди морським операціям.

Багатонаціональна змішана Оперативна група-151 (CTF-151) є ще одним багатонаціональним військово-морським угрупованням, створеним у відповідь на піратські напади на судноплавних шляхах біля узбережжя Сомалі. Її було створено ВМС Сполучених Штатів у 2009 р. з місією стримування, відвернення й придушення піратства. Існує припущення, що того часу місії НАТО та ЄС запропонували «західний підхід» до придушення піратства, а CTF-151 – «східний підхід».

Для стримування нападів в Аденській затоці й захисту судноплавства в цьому районі CTF-151 в співпраці з ВМС США та ІМО встановили рекомендований міжнародний транзитний коридор (IRTC), який простягається від Баб-ель-Мандебської протоки до північної частини архіпелагу Сокотра. Транзитний коридор розділено на декілька областей, усі комерційні й приватні судна, які проходять через нього, контролюються та супроводжуються різними військово-морськими загонами [18].

Крім того, було створено спеціальний проект – SHADE (The Shared Awareness and Deconfliction) задля покращення обміну й поширення інформації, а також для підвищення ефективності співпраці між різними

військовими місіями, які працюють в Аденській затоці та західній частині Індійського океану [19].

Рада Безпеки ООН визнала важливість Інтерполу в боротьбі з піратством, закликаючи держави співпрацювати з Інтерполом, щоб вивчати міжнародні злочинні мережі, які займаються піратством біля берегів Сомалі, у тому числі осіб, відповідальних за незаконне фінансування та сприяння піратству [8].

З метою збору розвідувальної інформації для виявлення й затримання піратів та для запобігання майбутнім атакам Інтерпол розробив глобальну морську базу піратства. База даних включає більше 4 000 записів персональних даних, номерів телефонів і телефонних записів, випадків викрадення суден, банківських рахунків, що використовуються задля викупу. Оперативна група також створила цифровий альбом із фотографіями більше 300 підозрюваних у піратстві осіб, яким поділилася зі своїми міжнародними партнерами та який часто використовується для впізнання звільненими заручниками своїх викрадачів [20].

Крім того, Інтерполом було запущено Project Evox, що допомагає країнам-членам у розслідуванні справ морського піратства. У межах цього проекту Інтерпол надав допомогу таким країнам, як Оман, Кенія, Мадагаскар, Мальдіви, Сейшельські Острови та Об'єднана Республіка Танзанія [21].

Відходячи від теми боротьби з піратством біля берегів Сомалі, слід звернути увагу на проблему піратства в Малаккській протоці. Малаккська протока є стратегічним водним шляхом у глобальній торговельній системі, вразливим для нападів піратів. Оскільки більше чверті світової комерції та половини світових запасів нафти здійснюється через цю протоку, її безпека є особливо важливою не лише для країн регіону, а й для всього міжнародного співтовариства.

Задля безпеки цього району було створено спеціальні патрулі, які стежать за переміщенням усіх суден, у тому числі суден, підозрюваних у можливості здійснення актів піратства. Патрулі Малаккської протоки (MSP) – це набір практичних заходів співпраці, здійснюваних країнами, які межують із Малаккською та Сінгапурською протоками. Вони включають у себе Морський патруль Малаккської протоки (MSSP), Повітряний патруль «Очі-в-Небі» (EIS) та Групу розвідки (Intelligence Exchange Group). Морські патрулі було запущено в Індонезії, Малайзії й Сінгапурі в липні 2004 р. для підвищення безпеки в Малаккській і Сінгапурській протоках та зміцнення існуючої двосторонньої угоди. Згідно із цією домовленістю згадані держави проводять узгоджене патрулювання, полегшують обмін інформацією між суднами й Агентством моніторингу та дій (МАА). Повітряний патруль (EIS) було запущено у вересні 2005 р., щоб посилити нагляд морських патрулів із повітря. Для спостережень використовуються літаки Індонезії, Малайзії та Сінгапуру. Групу розвідки було створено між трьома державами-учасницями в 2006 р., щоб підтримати морські й повітряні патрулі, утворивши при цьому Інформаційно-патрульну систему Малаккської протоки (MSP-IS) для обміну інформацією [22].

Із часу створення патрулів кількість нападів зменшилася, проте цього недостатньо для повного викорінення піратства із цього регіону.

Висновки. Отже, міжнародне співтовариство докладає чимало зусиль для стримування й боротьби з піратством. Свідченням цього є численні військово-морські операції різних міжнародних організацій у районах найбільшого ризику нападу піратів. Надзвичайно ефективним є те, що всі міжнародні організації співпрацюють між собою, обмінюються інформацією, яка значно покращує й узгоджує їх роботу. Можна стверджувати, що на сьогодні до боротьби з морським піратством залучено весь світ.

Література:

1. Dubner В.Н. The Law of International Sea Piracy: Sea Piracy / В.Н. Dubner. – Vol 2. – Hague : Published by BRILL, 1980. – 176 p.
2. Григоренко О.Ф. Штрихи к борьбе с морским пиратством / О.Ф. Григоренко // Defence Express. – 2011. – Сентябрь. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vvplawfirm.com/uk/pub2010/200-2011-09-23-12-58-47>.
3. Piracy: orchestrating the response : Background Paper (2011) / ІМО [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.imo.org/About/Events/WorldMaritimeDay/2011/background/Pages/default.aspx>.
4. IG updates Piracy FAQs – August 2013 // The UK P&I Club. – 2013. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukpandi.com/knowledge/article/ig-updates-piracy-faqs-august-2013-38707>.
5. Djibouti Code of Conduct (2009) / International Maritime Organization [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.imo.org/OurWork/Security/PIU/Pages/DCoC.aspx>.
6. Report of the Secretary-General on the situation with respect to piracy and armed robbery at sea off the coast of Somalia S/2013/623 (2013) / United Nations Security Council [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_2013_623.pdf.
7. The Contact Group on Piracy off the Coast of Somalia [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.state.gov/t/pm/ppa/piracy/contactgroup>.
8. An overview of the international legal framework and of multilateral cooperation to combat piracy (2014) / UNCTAD [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://oceansbeyondpiracy.org/sites/default/files/attachments/UNCTAD%20Part%20II.pdf>.
9. United Nations Political Office for Somalia [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://unpos.unmissions.org/Default.aspx?tabid=9705&language=en%E2%80%90US>.
10. Report of the Secretary-General on the situation with respect to piracy and armed robbery at sea off the coast of Somalia S/2014/740 (2014) / United Nations Security Council [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/s_2014_740.pdf.
11. Maritime Law & Piracy Code Adopted by African Nations // MarineLink.com. – 2013. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.marinelink.com/news/maritime%E2%80%90adopted%E2%80%90african356075.aspx>.

12. IMB Piracy Reporting Centre [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://icc-ccs.org/piracy-reporting-centre>.
13. Regional Cooperation Agreement on Combating Piracy and Armed Robbery against Ships in Asia [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.recaap.org/AboutReCAAPISC.aspx>.
14. Regional Cooperation Agreement on Combating Piracy and Armed Robbery against Ships in Asia (2004) [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.mofa.go.jp/mofaj/gaiko/kaiyo/pdfs/kyotei_s.pdf.
15. Report of the Secretary-General pursuant to Security Council resolution 1950(2010) S/2011/662 [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Full_Report_2766.pdf.
16. Mission EU NAVFOR «ATLANTA» [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://eunavfor.eu/mission>.
17. НАТО продлевает антипиратскую операцию «Океанский щит» [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://kavkazpress.ru/archives/50865ria.ru/world/20120319/600403088.html>.
18. Combined Maritime Forces [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://combinedmaritimeforces.com/ctf-151-counter-piracy>.
19. Shared Awareness and Deconfliction (SHADE) [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://oceansbeyondpiracy.org/matrix/shared-awareness-and-deconfliction-shade>.
20. Maritime piracy (2012) / INTERPOL [Электронный ресурс]. – Режим доступа : file:///C:/Users/User/Downloads/Factsheets_EN_mars2013_DCO03%20web.pdf.
21. INTERPOL's Project EVEXI: Transitioning from Capturing Pirates at Sea to Targeting Illicit Financiers and Criminal // UAE Counter-Piracy Conference 2014. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://counterpiracy.ae/upload/2014-Briefing/Pierre%20St.%20Hilaire-Briefing%20Paper-Final-English%20Website.pdf>.
22. Malacca Strait Patrols [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://oceansbeyondpiracy.org/matrix/malacca-strait-patrols>.

Будз О. В., Казанская А. В., Кориневич А. А. Современное международно-правовое сотрудничество в борьбе с пиратством

Аннотация. В статье исследуются актуальные проблемы международно-правового сотрудничества в борьбе с пиратством и пути их решения. Рассматриваются международно-правовые средства борьбы с пиратством в рамках международных организаций, исследуется феномен пиратства в разных регионах мира.

Ключевые слова: пиратство, борьба с пиратством, правовой режим пиратов, универсальная юрисдикция.

Budz O., Kazanska A., Korynevych A. The current international legal cooperation in fighting against piracy

Summary. The article deals with urgent problems of international legal cooperation in fighting against piracy and offers the ways of their solution. Authors consider international legal means of fighting against piracy within international organizations such as UN, OTAN, INTERPOL and IMO. Authors research the phenomenon of piracy in different regions of the world.

Piracy is one of the oldest phenomena in international law. On international legal level it was for the first time set forth in the United Nations Convention on the law of the sea of 1982, Art. 101 whereof states that piracy is any illegal acts of violence or detention, or any act of depredation, committed for private ends by the crew or the passengers of a private ship or a private aircraft, and directed against another ship or aircraft, or against persons or property on board.

The development of international law at the beginning of the XXI century shows that the problem of piracy seems to be rather complicated and requires analysis not only because of its cognitive interest, but also because of the need for its efficient settlement. In the last decades piracy has revived its activity and has grown into international terrorism, which is a matter of great concern as it constitutes the emergence of a clear threat to international maritime transport, adversely affecting the economies of countries.

As for today, the main areas of activity of marine pirates are the Gulf of Guinea and the Gulf of Aden, the Malacca and Singapore Straits and the South China Sea. Number of factors, both of internal and external nature, facilitates the piracy.

Key words: piracy, fighting against piracy, legal regime of piracy, universal jurisdiction.